DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 11den JUNY 1836. N. 24.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Heden morgen ten 9 ure, overleed alhier in den jeugdigen leeftyd van nog geen 23 jaren, de Adelborst der 1ste Klasse, Jonkheer ABRAHAM DE VEER LEWE VAN ADUARD, na eene ziekte van 9 dagen.

Zeer diep betreuren wy het smartelyk verlies van dezen algemeen geachten Jongeling en voor ons beminden Kameraad. Braafheid en bescheidenheid waren de hoofdtrekken in deszelfs uitmuntend karakter, gepaard aan een onberispelyk gedrag en goede zeden; hy betoonde steeds door het aan den dag leggen zyner kunde en yver voor 'Konings Zeedienst, een veel belooventen Officier en nuttig Lid der Maatschappy te zyn.

Aan Boord Zr. Ms. Brik MERCUUR,
vóór PARAMARIBO, den 21sten
April 1836.

HET ETAT MAJOR VAN Z. M. BRIK
DE MERCUUR.

Paramaribo, Mei 4.—Vertrokken als Passagiers naar het Moederland met het Schip CLASINA ADRIANA, Kapitein A. P. HAVINGA, de Heer P. C. SIMON, Majoor der Artillerie, benevens zyne twee kinderen.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, Jan. 19.—Naar men verneemt, heeft Z. M. dezer dagen den derden zoon van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, van den rang van adelborst der 1ste klasse bevorderd tot dien van Luitenant ter zee van de 2de klasse.

Amsterdam, Feb. 25.—Men schryft uit 's Gravenhage [illegible]

Men wil weten dat de togt van het fregat *Bellona* naar de Oostzee, en welke door Z. K. H. Prins Willem Fredrik Hendrik, in April aanstaande, zal worden medegemaakt, in verband staat tot de uitrusting van een exercitie-eskader, hetwelk men wil, dat op dat tydstip, zoo men zegt onder bevel van den Schout by Nacht Ziervogel, zich naar gemelde Zee begeven zou.

Men verhaalt wyders, dat tot dit eskader waarschynlyk zouden bestemd worden de fregatten *de Maas* en *Bellona*, de korvetten *Castor* en *Hippomenes*, de brikken *de Valk, de Windhond, de Snelheid* en *de Pellikaan*, waarby zich mogelyk ook voegen zou de stoomboot *de Cerberus*. Volgens de loopende geruchten, zoude er geen tyd bepaald zyn, waarop dit exercitie-eskader in het vaderland zou terugkeeren. Alleen voegt men er by, dat *de Bellona* en *de Castor* in July aanstaande naar de Oost, en *de Hippomenes* naar de West vertrekken zouden, en dat welligt deze schepen alsdan door anderen zouden worden vervangen. Gelyk bekend is, is de korvet *Castor* thans op reis naar Tanger, van waar dezelve tegen April aanstaande zou worden teruggewacht.

—De Heer M. J. L. Bounie, voormalig controleur der bosschen, in dienst der Algemeene Nederlandsche Maatschappy ter begunstiging der volksvlyt, te Brussel, heeft van Gouvernementswege eene zending bekomen naar de Kolonie *Suriname*, ten doel hebbende om, onder het opper-toezigt van den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, te onderzoeken, vooreerst, welke houtsoorten die Kolonie kan opleveren voor 's Ryks dienst in het Moederland en in het algemeen voor den handel, ter vervaardiging van meubelen als anderzins; vervolgens, door welke middelen dat hout op de minst kostbare wyze geveld en herwaarts gevoerd kan worden, en eindelyk, om reeds dadelyk eene proeve met eenen matigen inkoop te nemen, ten einde door de Regering daarna zal kunnen worden bepaald, of en in hoe ver daarmede in het belang van het Ryk zal kunnen worden voortgegaan.

—Gisteren avond (23 Feb.) is in onzen Stads Schouwburg onder de tooneelvertooning van het stukje: *Zy is krankzinnig*, in het midden van het tweede dedryf, de Heer J. T. Majofski (de Vader), in de rol van den *Geneesheer*, plotselyk door een toeval getroffen, hetwelk zich door eene belemmering op de spraakdeelen openbaarde.

Onmiddelyk nadat deze verdienstelyke akteur naar achter het tooneel was geleid, verscheen de Heer Engelman, om het publiek te verwittigen dat, wegens dit toeval, de vertooning voor eenige oogenblikken zoude worden gestaakt. Het getroffen publiek bleef slechts kortstondig in die gespannen verwachting, want terstond daarop verscheen des Heeren Majofski oudste kunstbroeder, de Heer van Hulst, het publiek aankondigende, dat dit toeval en de gevolgen van dien het den nabestaanden van den Heer Majofski ondoenlyk maakten de vertooning voort te zetten, en de des verkiezende het entree geld aan de deur van den Schouwburg konden terug bekomen.

Des sprekers ontroerde stem, en zyne blykbaar diepe smart by deze aankondiging deed het ergste vermoeden, en spoedig vernam men dan ook dat de waardige tooneelkunstenaar, na slechts weinige oogenblikken op eenen stoel te zyn neêrgezet, aan eene slymberoerte was overleden, nadat nog door den Heelmeester Kappelhof eene vergeefsche aderlating was in het werk gesteld.

De Heer Majofski had eenen 66 jarigen leeftyd bereikt, van welken hy nagenoeg 40 jaren de tooneelspeelkunst met roem aan dezen Schouwburg had beoefend. Hy was dus een der oudste en gewisselyk ook een der verdienstelykste leden van den Stads Schouwburg, en wordt door het gansche publiek evenzeer als door zyne kunstbroeders levendig betreurd.

April, 1.—In het begin van de volgende maand zal een detachement Kolonialen van 70 man naar de West-Indië vertrekken.

—In afwachting van Zr. Ms. vergunning tot het aanleggen van den yzeren spoorweg van onze Hoofdstad naar Haarlem, vernemen wy dat door verscheiden handelshuizen en partikulieren daarop voor een niet onaanzienlyk bedrag is ingeschreven, een Huis van Negotie heeft geteekend voor Honderd Aandeelen van Duizend Gulden ieder.

BELGIE.

Brussel, Maart 3.—Het *Journal du Commerce d'Antwerpen* [illegible] heeft bekomen, volgens hetwelk het Engelsche gouvernement zou hebben verklaard, de Belgische schepen voortaan niet meer als Nederlandsche te zullen beschouwen, en dat dezelve aldus op gelyken voet zullen behandeld worden als de schepen, met welker regeringen Engeland geene traktaten van handel of reciprociteit gesloten heeft.

FRANKRYK.

Parys, Maart 7.—De *Impartial*, een dagblad dat als ministerieel wordt aangemerkt, wederlegt volgenderwyze het onlangs uit het *Journal du Commerce* medegedeelde berigt betrekkelyk de vereffening der Hollandsch-Belgische kwestie:

De Baron Mortier is in hoedanigheid van gevolmagtigd Minister by het Hof der Nederlanden naar 's Gravenhage vertrokken. In weerwil dat een dagblad het verzekert, twyfelen wy dat zulks geschiedt om zich daar bezig te houden met de vereffening der Hollandsch-Belgische kwestie. Immers kan dit geschil niet afgedaan worden tusschen Frankryk en de Nederlanden; tot dus verre waren de vier groote Continentaal-Mogendheden en Engeland de partyen, die zich daarmede hebben bemoeid; het is dus niet zeer waarschynlyk, dat eene derzelve alleen het initiatief neme voor eene zaak, welke tot heden zoo vele moeyelykheden heeft opgeleverd.—Dat zelfde blad zegt, wel is waar, dat de Baron Mortier *den geheimen last heeft om gevolg te geven aan Doorluchtige en regtstreeksche openingen*. In dit gezegde is echter weinig waarschynlyks gelegen. Gewoonlyk worden *regtstreeksche mededeelingen tusschen Doorluchtige personen* niet behandeld door de gewone diplomatieke agenten. Meestentyd worden dezelve toevertrouwd aan eenig hoog personaadje, die onder het een of ander voorgeven op reis gaat; het doel daarby is de hoofdmoeyelykheden uit den weg te ruimen door mondelinge ophelderingen die de Souvereinen in staat stellen derzelver persoonlyke gevoelens en geneigdheden te leeren kennen. De difinitieve afdoening der onderhandeling wordt daarna verder aan de gewone diplomatie overgelaten. Het zenden van eenen Ambassadeur naar 's Hage en de insgelyks aangekondigde terugkomst van den generaal Fagel, Gezant der Nederlanden te Parys, geven naar ons oordeel niets anders te kennen dan den wensch der beide hoven om hunne betrekkingen te herstellen op den voet als voor de expeditie tegen Antwerpen, want sedert dat tydstip is te Parys slecht een Nederlandsche en te 's Gravenhage slechts een Fransche Zaakgelastigde gebleven.

Volgens meergenoemd blad toont Koning Willem zich meer tot onderhandelen geneigd dan men van zyne bekende weerspannigheid had kunnen verwachten. Een rugwaardsche blik op de dertig maanden, die verloopen zyn sedert de afbreking der conferencien te Londen, toont ons echter geene enkele omstandigheid aan, geschikt om Koning Willem te doen afwyken van zyn verzet tegen zyn eenmaal aangenomen systeem. Dank hebbe een nieuwe financiele maatregel van hoog staatkundig belang, is het dien vorst gelukt het budget van den staat te ontheffen van dat gedeelte der openbare schuld, hetwelk tenlaste van Belgie zal komen. De nyverheid van Nederland heeft sints zes jaren eene groote ontwikkeling verkregen; het publiek krediet is zoodanig, dat de Hollandsche fondsen onder de hoogste van Europa worden genoteerd aangezien de 2½ pCts. ter beurze van Parys op 57 staan, hetgeen gelyk komt met 114 a 5 pCt.; eindelyk ondersteunt in de Staten-Generaal eene groote meerderheid aanhoudend de maatregelen, welke gedurende zes jaren door de regering zyn voorgedragen. Wy zien dus in dit alles geene reden of kenteeken van verandering van stelsel.

Wat betreft het door Frankryk doen waarborgen van Belgiens financiele likwidatie, heeft geen der door de Londensche conferencie bekend gemaakte staatsstukken daartoe betrekking, hoewel een ander dagblad vermeent dat daarvan reeds kwestie zy van 1831 af aan.

—De zaak bekend onder den naam van komplot van Neuilly en waarby dertien personen zyn betrokken, zal den 28sten dezer voor het Hof van het departement der Seine behandeld worden.

Dit komplot werd den 26sten Juny bekend door de verklaring van een oud militair, aan welken door de zamengezworenen voorslagen waren gedaan, en die, op aanraden van eenen Kapitein van den staf, aan wien hy zeer was gehecht, zich den schyn moest geven om aan de zamenspanning deel te nemen, ten einde de autori-[illegible] middelen [illegible]

Het doel des komplots was den Koning te vermoorden, die men op den weg naar Neuilly zoude afwachten. De instructie doet zien, dat de zaamgezworenen zich, met pistolen en ponjaarden gewapend, gedurende de maand Juny dikwerf naar den ingang tot de *Champs Elisées* hebben begeven, om Z. M. te vermoorden op het oogenblik dat Hoogstdezelve zich van de Tulerien naar het lustslot te Neuilly zouden begeven. Op zekeren dag naderde een der zaamgezworenen, die met eenen dolk gewapend was en eenen gordel om het lyf droeg, waarin wapenen en amunitie verborgen waren, geheel alleen het rytug des Konings tot zeer naby, doch de besluiteloosheid zyner medepligtigen, die bevreesd schenen te worden, noopte hem om zich te verwyderen terwyl hy den Koning groette.

Deze misdadige vereeniging had het plan eener helsche machine aangenomen om den Koning naar het leven te staan. Dit werktuig bestond in een met yzeren hoepels omgeven vat, hetwelk met buskruid en kogels moest worden gevuld. Dit vat zoude met eene brandende lont in het rytuig des Konings geworpen worden, terwyl de zaamgezworenen de paarden zou hebben vastgehouden en de postiljons met pistoolschoten geveld. Een zekere Lenglantine, voormalig Koninklyke garde, thans waterdrager, was gekozen om het vat in Zr. Ms. rytuig te werpen.

Laatstgenoemde omstandigheid verklaart de boertige zinspelingen van de republikeinsche en legitimistische nieuwsbladen in Juny en July ter gelegenheid van de destyds door de policie aangewende waakzaamheid op de waterdragers in de omstreken van Neuilly.

Vier zaamgezworenen werden den 26sten in een huis der rue Mauconseil N°. 10 gearresteerd. In de kamer, waar zy vereenigd waren, ontdekt men dertien pistolen, waaronder twaalf geladen, een militair geweer, drie gordels waarin een bakje met patronen, zes ponjaarden, twee sabels, buskruid kogels, enz.

Later gelukte het de politie negen anders zaamgezworen te ontdekken en te arresteren. Verscheiden andere personen werden mede in hechtenis genomen, maar tegen een zeker aantal beschuldigden werden geene punten van aanklagt gevonden. Thans bevinden zich in staat van beschuldiging dertien personen, te weten: Charles Chaveau, Gabriel Chaveau, de wed. Chaveau, Hubert, Husson, Huilléres, Combes, Delont, Dulac, Leglantine en Boireau.

Delont schynt de oude uitdrager te zyn, dien Fieschi herhaaldelyk heeft aangeduid als het hoofd van dat komplot zynde. Deze beschuldigde is 70 jaren oud.—Een grysaard van 83 jaren, is insgelyks in die zamenzwering betrokken, doch er waren geene toereikende punten van klagt tegen hem om zyne in staat van beschuldiging stellig ten gevolg te hebben.

A°. 1836. N°. 3.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim over de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Dat wy by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen in dato 11 Mei dezes jaars n°. [illegible], ontvangen hebben de natemeldene geinsereerde en door gemelden Heer Gouverneur Generaal gearresteerde publicatie, met magtiging om dezelve alhier in werking te brengen; wordende alzoo hierby aan dezelve publicatie de vereischte publiciteit gegeven, luidende dezelve als volgt:

A°. 1836. N°. 6.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE.

Strekkende ter opheldering en uitlegging van Artikel 14 der Publicatie van 6 / 8 December 1832, Gouvernements-blad No. 14.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, hoezeer by art. 14 der Publicatie van 6 / 8 December 1832 (Gouvernements-blad n°. 14) is bepaald, *dat het Geregtshof der Kolonie Suriname in alle strafzaken by arrest zal regt spreken, voor zoo verre niet volgens de bestaande wetten het appel in criminele gedingen is toegelaten*, het Ons echter is gebleken, dat men van deze bestaande Wet onwetendheid schynt te pretenderen, immers, dat men sedert eenigen tyd zich handelingen heeft veroorloofd, welke tegen deze wetten lynregt aandruisschen.

ZOO IS HET, dat Wy, willende de onderscheidene wetsbepalingen, welke ten aanzien van dit onderwerp in de Kolonie *Suriname* bestaan, in het belang der Justitie handhaven en bevestigen, en tevens die gepretendeerde ignorantie doen ophouden,

Den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs vergaderingen van den 12 Augustus en 3 December 1834, als mede in die van den 8 Maart 1836.

Gezien Zyner Majesteits besluit [illegible]

Gezien Zyner Majesteits besluit van den 5den Augustus 18[illegible] n°. 167,

Gezien de Publicatie van den Gouverneur der Kolonie *Suriname* dd. 30 / 31 October 1827. Gouvernements-blad n°. 5,

Gezien het Koninklyk besluit dd. 31 October 1835 n°. 98, waarby Wy tot het in werking brengen der navolgende bepalingen [illegible]

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wy goedvinden en verstaan by deze.

ARTIKEL 1.

Van criminele vonnissen by het Geregtshof te *Suriname* gewezen, zal *alleen* appel kunnen worden aangeteekend, wanneer de zaken *ordinario modo* zyn beregt geworden, en alzoo op dezelve zyn toepasselyk gemaakt art. 7 of 17 van het Reglement van 10 October 1798, alhier afgekondigd by de evenvermelde Publicatie van den Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

ART. 2.

Wanneer integendeel de zaken zyn beregt geworden naar de vormen, voorgeschreven by art. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 en 16 van gemeld Reglement, en mitsdien de publieke aanklager is geauthoriseerd geworden, om tegen de beklaagden in extraordinair proces regt te vragen, zal van de in zoodanige zaken gevalle vonnissen, evenmin als van die, welke luidens artikel 4 op confessie zyn gewezen, eenig appel, reformatie, of eenigerhande provocatie worden toegelaten.

ART. 3.

Het is de regterlyke beambten (de Griffier, de Adjunct-Griffier en gezworen Klerken daaronder begrepen) verboden, om eenige akte of exploict, of eenig ander schrift op te maken of te beteekenen, die strekking hebbende, om van vonnissen, gewezen in strafzaken, welke anders dan *ordinario modo* zyn beregt, eenig gewild appel te interjecteren.

Insgelyks is het aan de Advokaten en Practizyns of Procureurs verboden, hun officie te leenen tot het opmaken of beteekenen van zoodanige akten, exploicten, of schrifturen.

Aan den Gouverneur Generaal wordt voorbehouden, om, ingeval van overtreding van vorenstaand verbod, zoodanige maatregelen tegen de overtreders te nemen, als hy, na den Kolonialen Raad te hebben gehoord, noodig en met de bestaande Wetten en Reglementen bestaanbaar zal achten.

ART. 4.

In alle vonnissen in strafzaken, volgens het Reglement van 10 October 1798 op confessie of convictie by het Geregtshof in *extraordinair proces* gewezen, zal worden uitgedrukt: Regtdoende in *extraordinair proces*,

Op confessie }
Op convictie } en alzoo by arrest in het hoogste ressort.

Die arresten zullen overeenkomstig de Wet worden ten uitvoer gelegd, alware daartegen appel, provocatie of eenig ander beroep aangeteekend, als waarop de Procureur Generaal zich op geenerlei wyze zal hebben te stuiten, hetzelve moetende beschouwen als onwettig en van geene waarde.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 12 Maart 1836 het drie en twintigste jaar van Zyner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie
De Adjunct-Gouvernements Secretaris
G. S. DE VEER.

[illegible]

De Adjunct-Gouvernements
Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gearresteerd op Curaçao den 9 Juny 1836, het 23 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

[illegible]MAN ELSEVIER JR.

Ter ordonnantie,
(w. g.) H. KIKKERT,
Koloniale Secretaris ad-int.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den dag daaropvolgende.

H. KIKKERT,
Koloniale Secretaris ad-int.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 Juny 1836.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden, wordt by deze kennelyk gemaakt: dat door Z. M. by besluit in dato 1 November 1835 No. 111, zyn goedgekeurd en bevestigd de natenoemene in den tyd gedane aanstellingen van Officieren by de Schuttery alhier, als:

van CASPER LODEWYK VAN UYTRECHT, tot Kapitein Kommandant, dd. 25 September 1834.
„ PIETER C[illegible]VELDT, tot Kapitein, dd. 30 December 1834.
„ JAN ANTON QUAST, tot Kapitein, dd. 30 December 1834.
„ GOTLOB WILHELM HELLMUND, tot Kapitein, dd. 30 December 1834.
„ ANDRIES A[illegible] MUNNIGH, tot Eerste Luitenant, dd. 28 October 1834.
„ JOHAN CASPER GAERSTE, tot Eerste Luitenant, dd. 29 October 1834.
„ PIETER ISAAC BRAUJON, tot Eerste Luitenant, dd. 30 December 1834.
„ JOHAN FREDRIK NEUMAN, tot Tweede Luitenant, dd. 29 October 1834.
„ GABRIEL BENJAMIN VERRIS, tot Tweede Luitenant, dd. 31 October 1834.
„ AUGUST STATIUS MULLER, tot Tweede Luitenant, dd. 3 November 1834.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 Juny 1836.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie heeft den afstand van het burgerregt in deze kolonie, door ISAAC LOPEZ FONSECA gedaan, aangenomen, met ontheffing deszelven van alle daaraan verbonden voorregten en pligten.

De Koloniale Secretaris ad-int.
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 Juny 1836.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 18 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

ONDERTROUWD:

E. J. SLENGARDE,

Luitenant Adjudant by het Gouvernement van Curaçao en onderhoorige Eilanden,

EN

T. S. M. JUTTING.

Curaçao den 10 Juny 1836.

IN ONDERTROUW OPGENOMEN:

THEODORUS BONN,

Tweede Luitenant by het Bataillon Jagers No. 27,

MET

MARIA BENNY.

Curaçao den 10 Juny 1836.

Strekkende deze tot kennisgeving van familie en vrienden.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

D. J. Bart.	J. van Spall.
W. Paine.	Christian Hansen.
Johan Adam Bot.	Maria Helena Lopes.
C. Cornelissen.	Theresa Lopes [illegible].
M. J. Nie[illegible].	Joseph Endoya.
F. H. La[illegible].	Selen Merelis.

Curaçao den 10 Juny 1836.
De Commissie, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD — JUNY.

4. golet Serpiente, Marcoultier, Puerto Cabello
falucho Estrella, Guebarra, Tocuyo
6. golet Dos Hermanos, Perez, Coro
— Aurora, Jones, St. Thomas
falucho Maria Gregoria, Ocando, Coro
boot Diamante, Tines, Puerto Cabello
7. golet Gouv. Gen. Baron van Heeckeren, De Haseth, Suriname
8. brik William, Nunes, Puerto Cabello
golet Gysbertha, De Brot, Bonaire

UITGEKLAARD — JUNY.

4. bark Gregorie, [illegible],
boot St. José, Verde,
6. falucho Estrella, Guebarra,
boot Diamante, Tines,
7. falucho Maria Gregoria, Ocando,
8. bark Generaal Borras, De Castro,
golet Kingston, Winn,
9. — Serpiente, Marcoultier,
brik William, Nunes,
10. bark Merced, Garcia,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1836.

L. K. Maandag den 6 te 2 u. 24 m. 'smorgens.
N. M. Dingsdag den 14 te 1 u. 1 m. 'smorgens.
E. K. Woensdag den 22 te 1 u. 17 m. 'savonds.
V. M. Dingsdag den 28 te 6 u. 21 m. 'savonds.

Met de aankomst alhier, op verleden Maandag den 6 dezer, van de Nederlandsche schoener GOUVERNEUR GENERAAL BARON VAN HEECKEREN, van Suriname, hebben wy Nederlandsche en Surinaamsche Couranten ontvangen, loopende de eersten tot begin van Maart en de laatste tot laatst van Mei. Uit dezelven hebben wy voor dit nummer uittreksels gemaakt. By dezegelegenheid is als passagier aangekomen de Heer J. H. J. HILLE, Officier van Gezondheid tweede klasse by het garnizoen alhier.

UITTREKSELS UIT UTRECHTSCHE COURANTEN.

FRANKRYK.

Parys, Feb. 27.—Men heeft opgemerkt, dat de nieuwe minister van het publiek onderwys, de heer *Pelet* (de la Lozère), even als zyn voorganger de heer *Guizot*, tot de Protestantsche godsdienst behoort.

SPANJE.

Parys, Feb. 25.—Uit Madrid heeft men berigt tot den 16 Feb. De Koningin heeft in elke hoofdstad der provincien eene commissie benoemd voor het beheer der domein of klooster goederen. Verscheidene kloosters worden gesleeht en de landeryen verkocht; en in Madrid is men bezig, eenige kloosters af te breken en huizen in plaats te bouwen.

Feb. 28.—De Spaansche minister van oorlog, de graaf *d'Almodovar*, heeft aan de gouverneurs geschreven, dat hy een aanzienlyk getal geweren van het Engelsche gouvernement heeft ontvangen, waarover zy voor de wapening der nationale garden kunnen beschikken.

— Uit Spanje heeft men geene berigten van aanbelang. De sneeuw die in het gebergte 6 voet hoog is gevallen, heeft de bewegingen der troepen verhinderd. De confiscatie van alle klooster-goederen, roerende en onroerende, wordt in Spanje zonder hinder voortgezet. De Carlistische deserteurs, die zich te Aldades bevonden, hebben verlof bekomen, naar hunne haardsteden terug te keeren. Hun is 5 realen per dag aangeboden, zoo zy by de Christinos wilden dienen. De soldaten, welke te Balmaseda door de Carlisten zyn gevangen genomen, worden by de troepen van Don Carlos ingelyfd.

Maart 2.—Uit Bordeaux schryft men, dat by alle Fransche regementen aan de Spaansche grenzen eene dagorder is afgekondigd waarby aan de officiers en onder-officiers vergund wordt, dienst by Spanje te nemen, namelyk by de Christinos, alwaar hun hoogere graden wordt toegezegd. Men meende, dat door dezen maatregel het Fransche hulpkorps in Spanje op 12000 zou kunnen gebragt worden.

Maart 3.—Berigten uit Spanje zeggen, dat *Maria Christina* een besluit heeft uitgevaardigd, om alle klokken der kerken te verkoopen, uitgezonderd een voor elke parochie. Deze verkooping zoude, naar men zegt, 65 millioenen fr. opbrengen.

— Uit Bedous, (fransche grenzen van Argon) meldt men, dat men te Huesca de terugkomst van een korps van 3000 Carlisten verwachtte, die door Mina genoodzaakt waren, Katalonië te verlaten, en thans naar Navarre wilden trekken. Van St. Jean-Pied-de-Port, had men 3000 engelsche geweren en vele patronen naar de Christinos gezonden.

PORTUGAL.

Londen, Maart 2.—De kamer der afgevaardigden te Lissabon heeft besloten, dat de geestelyken voortaan uit de publieke schatkist zullen betaald worden.

DUITSCHLAND.

Weenen, Feb. 21.—Het bevestigt zich, dat de stad Krakau den 17 dezer door 800 man Oostenryksche troepen is bezet geworden, met doel, om de rust en zekerheid te herstellen, hetwelk de bevelhebber Kaufman by eene afkondiging aan de bewoners dan ook heeft te kennen gegeven. Zoodra het gebied van Krakau van de aldaar zich bevindende gevaarlyke lieden bevryd zal zyn, en daardoor de rust en orde zullen zyn hersteld, zullen de troepen terug keeren.

Feb. 23.—Uit Krakau heeft men berigt van den 21 Feb. De Oostenryksche generaal Kaufmann heeft de volgende kennisgeving aldaar bekend doen maken:

"Het is tot myne kennis gekomen, dat personen, welke, krachtens myne bekendmaking van gisteren, het gebied van den Vrystaat Krakau dadelyk moesten verlaten, dezen maatregel daardoor zoeken te ontduiken, door valsche namen aan te nemen, of door papieren van anderen, pogen te bewyzen, geen deel aan de laatste poolsche revolutie genomen te hebben. Om deze strafbare oogmerken voor te komen, wordt hiermede openlyk ter kennis gebragt, dat alle personen, welke van dergelyke papieren gebruik mogten maken, volgens de gestrengheid der bestaande wetten zullen gestraft, en zy daarna aan de regering van hun geboorteland zullen worden uitgeleverd, terwyl de opstellers dier papieren daarvoor verantwoordelyk zullen zyn.

"Krakau den 18 Feb. 1836.

F. KAUFMANN VAN TRAUENSTEINBURG,
Generaal-veldwachtmeester, en bevelhebber der in naam der drie beschermende Mogendheden, het gebied van Krakau bezettende troepen."

Feb. 26.—Uit de berigten uit Krakau van den 21 Feb. blykt, dat de revolutionairen, die zich aldaar bevinden, in den nacht van den 20 in de streek van Plaszof eene poging hebben gedaan, om op Oostenryksch gebied te dringen. Zy hadden zich gewapenderhand een' weg door de wachten pogen te banen, doch waren zoodanig ontvangen, dat zy moesten terug keeren. De generaal Kaufman heeft laten bekend maken, dat degenen, welke het weder wagen mogten, gewapenderhand door het militair-cordon te dringen, voor een krygsgerigt gebragt en dood geschoten zullen worden.

RUSLAND.

Petersburg, Feb. 17.—Voorgaanden Zondag, 14 Feb., begonnen hier, by den aanvang van de vastenavondweek (*butterwoche*), de volksvermaken op de admiraliteits plaats; doch dit eerste feest werd een dag van rouw en smart voor velen: de grooten houten loots van *Lehmann*, waarin tooneelvertooningen werden gegeven, brandde af, en vele personen kwamen daarby om het leven. De acteurs of de in de pantomimen spelende personen, die zich in de kleedkamer bevonden, bemerkten, dat door eene te hoog hangende lamp de daksparren in brand geraakten. Om het publiek vroegtydig genoeg te waarschuwen, werd het scherm opgehaald, opdat ieder het dreigende gevaar zoude zien en de tent verlaten. Op denzelfden oogenblik werden 8 breede deuren opengezet, en alle de op de 1ste en 2de plaatsen zich bevindende toeschouwers konden zich spoedig verwyderen. Ook de overigen hadden gemakkelyk kunnen ontkomen, indien er geene verwarring had geheerscht. De zich in het amphitheater bevindende personen drongen allen naar de linkerzyde in een' smallen uitgang. Eenige geraakten hier onder den voet en werden vertrapt, anderen storten hier over heen, waardoor de deur verstopt en de uitgang gesloten werd. De vlammen verspreidden zich intusschen door het gebouw; het dak viel in en bedekte den hoop menschen met brandend hout, waardoor de meeste omkwamen. Van de 4 á 500 personen, die er zich in bevonden, werden 121 mannen en 5 vrouwen levenloos onder de brandende balken gehaald, behalve een tiental anderen, die zwaar gewond zyn. Niets is er verzuimd, om den brand te blusschen en de ongelukkigen ter halp te komen; keizer *Nicolaas* moedigde door zyne tegenwoordigheid de blusschers aan, en bleef tot dat de laatste persoon opgezocht en weggedragen was.

Uit Leipzig schryft men van den 11 February:—"Terwyl de Israëlitische schriftgeleerden in Beyeren zich thans met de behandeling der vraag moeten bezig houden, of het vieren van den Sabbath op den Zondag der Christenen niet mogelyk zou zyn, verdient het wel ligt herinnering dat men in ons vryzinnige Saksen zich reeds vroeger tegen zulk een denkbeeld heeft verklaard. Hetzelve is namelyk door de Saksische Stenden, gedurende hunne laatste zittingen geheel verworpen; hebbende toen onder anderen Prins Johan in de eerste kamer, met kracht het gevoelen dergenen bestreden, die aan de uitbreiding der staatkundige en burgerlyke regten der Joden, de verpligting tot eenige opoffering ten aanzien hunner eeredienst wilden verbinden. Ook heeft de verdienstelyke vertegenwoordiger der geestelykheid, von Ammon, destyds uit de kerkelyke geschiedenis trachten te betoogen, dat slechts de onverdraagzaamheid der eerste Christenen tegen de toen zoo verachte Joden het verschil in dezen heeft te weeg gebragt, daar men in den tyd der Apostelen den Christelyken rustdag nog te gelyk met den Sabbath der Joden vierde.—Wat er van dit geschil overigens ook zyn moge, merkt men hier met genoegen op, dat onze vereerde regering meer en meer, door verspreiding van eenen echt Godsdienstigen zin onder de Israëliten, het toenemen van verlichting onder hen tracht te bevorderen. Zoo heeft zy onder anderen zich dezer dagen geneigd verklaard, om docter Fränkel als opper-rabyn te erkennen, en hem een jaargeld uit 'sRyks kas toe te staan. Te gelyk heeft zy den wensch geuit, dat de talryke Joodsche gemeente, in plaats van de bekrompene vertrekken, waarin zy tot nu toe vergaderde, eene groote synagoge bouwen moge, alwaar dan echter de gebeden wel, even als tot nu toe, in het Hebreeuwsch, maar daarentegen ook leerredenen in de Hoogduitsche taal gehouden zouden worden. Ook is verlof verleend, om, nog vóór het uitvaardigen van het aan de Stenden voorgelegde ontwerp tot gelykstelling der Joden, de kinderen van Israëlitische ouders in handwerken te doen onderrigten. Evenwel moeten de opzieners der Joodsche gemeenten naauwkeurig toezien, evens als zulks ten aanzien der Christelyke gemeenten plaats heeft, dat geene knapen in de werkplaatsen worden opgenomen, die niet vooraf eene genoegzaam godsdienstig onderrigt hebben genoten."

Onze Europesche toovenaars hebben het inderdaad zeer verre gebragt in de kunst om de nieuwsgierigheid van het publiek voortdurend opgewekt te houden; doch de Noord-Amerikaansche Heesbee's en Linsky's schynen de onzen nog de loef te willen afsteken, althans naar luid der volgende aankondiging in een New-Yorksch dagblad van December jl.:

"Groot beweegbaar Panorama van de Maan, op een doek van meer dan duizend voet in het vierkant geschilderd, dienende om de wetenschappelyke waarnemingen, die door de beroemdste sterrekundigen op de oppervlakte der maan zyn gedaan, benevens hare onderscheidene gebergten, vulkanen, oceanen, zeeën, meren, stroomen, rivieren, enz., enz., enz., op eene luisterryke wyze aanschouwelyk te maken; waarby gevoegd zyn de nieuwere ontdekkingen van Sir John Herschel in de maan, onder welke men de maan-menschen, dieren, vogelen, visschen, huizen, tempels, landgoederen bosschen, wouden, weidegronden, enz., enz., enz., geheel naar het leven zien zal."

De drie groote vraagstukken, zegt de *Petit Courrier des Dames*, met wier behandeling onze gezelschapskringen zich nu laatstelyk bezig hielden, waren: het Ministerie, Fieschi en de Wyde Mouwen. Wat deze laatste betreft, kunnen wy, als Regters in het vak, zeggen, dat het problema is beslist, en de zegepalm door de naauwe mouwen is behaald. Men heft dus rouwzangen aan over die sierlyke windzakken, en trooste zich met de gedachte dat tydens de naauwe mouwen met plooyen, de vrouwen niet meer en niet minder bekoorden, dan op het oogenblik nu de mode onze armen doet verzinken in zyden-of neteldoeksche luchtbollen. Deze nieuwe verandering zal overigens voor menigeen voordeelen opleveren; de Vrouwen zullen stoffaadje uitwinnen, de Heeren zullen meer ruimte verkrygen aan tafel of in den schouwburg, en de arme ganzen zullen zich niet meer onbarmhartiglyk hunne vederen zien uitrukken om tot vulsel te verstrekken aan de boven onze schouders opgeblazen uitstekende gigots.

Nina Lassave is in het Koffijhuis de la Renaissance, op de place de la Bourse, als *Limonadière* gehuurd voor de aanzienlyke som van duizend Francs per maand.—Heden heeft zy reeds als zoodanig in het buffet van gemeld koffijhuis zitting genomen, en de nieuwsgierige Paryzenaars stroomen derwaarts om deze beminde van Fieschi van naby te aanschouwen. Men begroot op 1200 Francs de ontvangst van den eersten dag.

Een dagblad deelt nog eenige byzonderheden mede nopens Nina Lassave. Daags nadat men haar een kop koffy in het aangezigt had geworpen, stond zy vroeger dan naar gewoonte op, zeide tot den concierge, dat zy eene boodschap te doen had en spoedig terug zoude keeren, ging daarop werkelyk uit en stapte, op eenigen afstand van het huis, in eene huurkoets, men weet sedert niet wat van haar geworden is. Zy heeft niets van haar goed medegenomen. Al hetgeen men weet is dat zy, eenige dagen vroeger, eenen brief van haren broeder had ontvangen, waarin deze zyne smart te kennen geeft over de treurige vermaardheid, welke zy zich heeft verworven, en haar smeekt by hem te komen wonen, haar belovende al hetgeen hy bezit broederlyk met haar te deelen.

Men verzekert dat Nina Lassave voor Engeland geëngageerd is, en dat zy eenigen tyd te Londen zal gaan doorbrengen, na de openbare nieuwsgierigheid te Parys behoorlyk te hebben geexploicteerd. De Engelschman, die met Nina deswege eene overeenkomst heeft gesloten, heeft haar, zegt men, vyftienduizend Francs spelden-geld gegeven.

Gedurende de laatste regtszitting van het Hof der Pairs had iemand een klein portretje van Fieschi gecraijonneerd. Dit werd hem aangeboden met verzoek daarop zyne aanmerking te maken. Terstond schreef hy er onder: *Wat ben ik leelyk!* en teekende het met zynen naam. Den vervaardiger van het portretje werd daarop voor hetzelve, of liever voor Fieschi's handschrift, 20 Louis d'or geboden.

COPIA de una representacion que han dirigido unos Comerciantes Holandeces recidentes en la provincia de Coro al Supremo Poder Ejecutivo de Venezuela en justa defensa de sus derechos, manifiestamente espresados en el tratado contraido entre sus soberano y dicho Gobierno como tambien en la ley fundamental de dicha nacion.

Excelentmo. Señor!

Los subditos de S. M. el rey de los paises bajos que suscribimos, Comerciantes residentes en esta plaza con sentimientos perfectos de la mas cordial consideracion, ocurrimos al Supremo poder Executivo nacional en justa defensa de nuestros derechos, suficientemente garantizadas por la ley fundamental constitutiva de la republica, y por los convenios internacionales para que en fuerza, ó por virtud de las solidas y firmes razones, que apoyan este reclamo, se digne V. E. espedir una resolucion concordante con las leyes del pais que ponga nuestras propiedades é industrias á cubierta de toda agresion indebida, de todo ataque inlegal, y de cualquiera exaccion injusta.

La Honorable deputacion de esta provincia en sus ultimas tenidas constitucionales, ha sancionado en la tarifa 14 deciembre del año anterior el articulo que literalmente trascrito, es como sigue:

"ART. 7. Todos los industriales sean ó
" no Venezolanos que por no ser vecinos de
" la provincia con residencia legal y suficiente, no esten en el caso de ser obliga-
" dos á llevar cargas consejiles y demas pu-
" blicas, pagaran por sus patentes respecti-
" vas el duplo de lo que por ellas se mande
" pagar en la presente resolucion."

Semejante disposicion envuelve una injusticia notoria, tiende muy directamente á la sombra de sutilezas y de pretestos vanos, condenados por la moral y la buena fé, á inutilizar los efectos, de los tratados publicos celebrados entre Venezuela, la Holanda y otras naciones estranjeras, y ella es ademas manifiestamente contraria á la constitucion de la republica, á los principios racionales de la economia politica, y al espiritu liberal y filantropico de los gobiernos

representativos, tal como el que ha proclamado Venezuela á la faz del Universo.

Por los convenios publicos hoy vigentes se ha estipulado en terminos presisos, que los subditos de las naciones contratantes, gozaran de una constante proteccion en sus propiedades, de entera libertad en el ejercicio de sus industrias, sin poder exijirseles, mas altos ni mayores derechos que los que se impongan á los ciudadanos respectivos en los lugares en que residen apuellos.

Violado queda el tratado, inutilizados sus efectos, é ilusorias las beneficas miras que se propusieron en su celebracion las naciones contrayentes, si los que suscribimos tenemos que satisfacer el duplo del derecho de patente qne paga un vecino residente en este capital habil de desempeñar las cargas consejiles y demas publicas. La razon de esto es tan evidente, la consequencia tan legitima que cualquiera otra que se añada sobre este punto es superflua y a demas nociva; á la demostracion de una verdad tan clara y perciptible al mas apocado entendimiento.

Contestaremos á una objecion, aunque estamos satisfechos que no son las superiores luces de V. E. las que pueden presentarnosla.

Por el citado articulo quedan los subditos de su Magestad el rey de Holanda, iguales por el pago de la patente á los Venezolanos que no son vecinos de Coro, y por consiguiente no se ha quebrantado el convenio publico. A primera vista se conoce la arguoia y frivola sutileza con que se redactó aquel articulo para eludir los efectos del convenio publico, recargandonos con un impuesto mayor del que en justicia debemos suportar.

Ejaminadas las razones suficientes del tratado y teniendo consideracion á todo su contexto, se vera que no debemos ser igualados con los Venezolanos no vecinos de Coro, sino con los ciudadanos vecinos del lugar en que hemos fijado nuestra residencia para ejercer nuestra industria mercentil, debiendo por una consecuencia que naturalmente desprende de los mismos capitulos de aquel convenio satisfacer, el impuesto sencillo que en igualdad de circunstancia pagan los ciudadanos vecinos de esta provincia.

Asi lo demanda la equidad natural, asi se llena el objeto que se propusieron las naciones contratantes, al concluir su convenio de amistad, comercio y navegacion, puesto que no es presumible que tratandose de protejer las relaciones comerciales reciprocamente, quisiesen los contrayentes igualar á sus subditos respectivos en la paga de los impuestos y derechos locales con los ciudadanos del pais menos favorecidos ó mas gravados en las contribuciones publicos.

A demas Excmo. Señor lo que se dirije a que un acto sea nulo y sin efecto ya en su totalidad ó en parte y por consiguiente todo lo que se causa alguna mudanza en las cosas acordadas es odioso: porque los hombres estipulan entre si para su utilidad comun, y el que ha adquirido algun beneficio por un contrato ligitimo, no puede perderlo sino le abandona voluntariamente.

Cuando se trata de cosas favorables, dice el derecho debe darse á los terminos de las convenciones toda la estencion de que sean susceptibles, de suerte que si un termino tuviese muchas significaciones sera preferida la mas extensa, porque la eqnidad deve ser la regla de todos los hombres en donde quiera que el derecho perfecto no está exactamente determinado, ni se conoce su distincion si los contratantes no han manifestado su voluntad en terminos precisos y perfectamente determinados, se presume que han querido lo mas equitativo. Segun estos principios que son los de una interpretacion imparcial dictados por la buena fé y la razon deberian decidirse qualquiera duda, insuficencia ú oscuridad, si la hubiera, en terminos del convenio, concluido entre la republica de Venezuela, y nuestro Soberano S. M. el rey de los paises bajos.

La recordada disposicion de la tarifa es ademas manifiestamente contraria á la constitucion politica de la republica. Por esta se han sancionado las garantias sociales que oportunamente recordamos. "Las contribuciones, dice, se repartiran proporcionalmente y se cobraran á los que deben pagarlas sin excepcion alguna de fuero ó privilejio: que todos los estranjeros de cualquiera nacion seran admitidos en Venezuela, y asi como estan sujetos á las mismas leyes del estado que los otros ciudadanos, tambien gozaran en sus personas y propiedades la misma seguridad que estos, sin que por esta disposicion queden invalidadas, ni alteradas aquellas excepciones que disfrutan segun los tratados vigentes."

Es claro Excmo. Señor que desaparece todo reparto proporcional en las contribuciones y se acuerde un privilegio contra los intereses communes, desde que se sanciona el principio odiodisimo de que los Venezolanos *no vecinos de Coro* paguen el duplo del derecho de patente que en igual caso satisfacen sencillo los vecinos de esta provincia. Un comerciante por mayor que segun tarifa paga si es vecino DOS CIENTOS PESOS de patente, goza un exencion o privilegio sobre el no vecino que tiene que satisfacer la enorme suma de CUATRO CIENTOS PESOS si se atiende á las circunstancias locales; y al poco consumo que hay en este pais.

Todos los gobernados tienen derechos a exijir que las imposiciones recaigan con igualdad sobre todos proporcionalmente á su fortuna, y cuando ésta no es la base de la contribucion, se comete una violencia, se ataca el precioso derecho de propiedad, se estereliza la industria, pierde el productor, pierden los consumidores y pierde el estado entero; porque con la dismunicion de medios de producir, llega á destruirse la materia imposible, y la miseria y la desesperacion son resultados positivos de un régimen tan vicioso tan injusto y tan inlegal en todos sentidos.

"Se viola la propiedad dice un celebre economista, cuando despues de tener capitales empleados en una industria se prohibe este genero de industria, ó se le recaiga con derechos onerosos, que equivalen á una prohibicion."—"Las contribuciones dice el mismo autor (que aun cuando son consentidas por la nacion son una violencia de las propiedades, porque no se pueden exijir valores sino tomandolos de los que produjeron las tierras; los capitales y la industria de los particulares) por esta razon digo, las contribuciones deben reducirse á la que se considera como indispensable para la conservacion del orden social, sino se quiere que acarreen en pos de si el desaliento y la miseria; y todo impuesto que no se contiene en estos limites es una verdadera espoliacion."

El supra citado articulo 7 pugna con los principios de la economia politica, segun ésta el mejor de todos los sistemas de hazienda, es el gastar poco, y el mejor de todos los impuestos es el mas pequeño: los impuestos menos malos son los mas moderados en su cuota, los que tienen menos de aquellas cargas que pesan sobre el contribuyente sin provecho del tesoro publico; aquello cuyo peso se reparte equitativamente; aquellos que perjudican menos á la reproduccion, los que son mas bien favorables que contrarios á la moral, esto es á los hábitos utiles á la sociedad.

La patente que es una especie de contribucion directa demasiado onerosa por su naturaleza, no deve imponerse sino estimando las ganancias que uno puede hacer por el genero de industria que tiene, por la extencion del pueblo y por el local en que se exerce, sin atender al estado ó condicion de los industriales; pues interesa poco que estos sean vecinos, simples habitantes, habitantes perpetuos, ó residentes en el pais en donde han de ejercer sus industrias; y pagar la contribucion establecida segun la base dada anteriormente.

No descubrimos Ezcmo. Señor, en la resolucion expedida por la H. D. de esta provincia sino un verdadero conato de desalentar con semejantes medidas vejatorias el COMERCIO de los ESTRANJEROS, para que abandonando el pais quede esta industria monopolizada en algunos cuatro COMERCIANTES NACIONALES que no consultan sino su interes individual, aislado del interes comun. Visto es que si logran este intento los perjuicios refluyen muy directamente sobre los consumidores, que se ven en la necesidad de tomar los efectos al precio subido que les imponga la falta de concurrencia; viendose por este mismo principio en la forzosa los productores de Caffe, panelas &c. de vender sus productos al bajo precio que quieren pagarlos, los monopolistos.

Lamentable es sin duda, la suerte de esta provincia, cuando la corporacion encargada de la prosperidad de sus intereses locales, de celar el cumplimiento de la constitucion, y de las leyes, y de atraer el comercio para la comun utilidad, lamentable es repetimos, que esta misma corporacion sancione acuerdos que al llevarse á efecto perpetuaran la miseria de este pais y a[...]rizaran el quebrantamiento de unas instituciones tan beneficas y liberales como las que ha adoptado Venezuela para su conservacion y perfeccion politica.

No es la ves primera que la deputacion de esta provincia ha violado los convenios publicos quebrantando la constitucion del estado y atacado el COMERCIO ESTRANJERO. En 1832 establecio un impuesto denominado boleta de seguridad por lo cual se nos exijia la contribucion de cuatro pesos que tuvimos de exhibir y que aun no hemos reembolsado sin embargo de haber el supremo Poder Ejecutivo improvado semejante resolucion y dispuesto se nos reintegrales las sumas percibidas por las rentas municipales, por ser semejante impuesto di[...] y manifiestamente contrario á la constitucion del estado, al derecho internacional [...] Venezuela, cuyo cumplimiento y fiel observancia recomendó entonces al gobierno superior politico de esta provincia como puede verse en la gaceta de Venezuela No. [...] del propio año.

Muy satisfactorio es para los gobernados la intima persuacion acreditada con hechos antenticos y nacionales, de que cuando se desvian las autoridades inferiores del sendero legal y faltan abiertamente sus deberes; los poderes supremos de la nacion como colocados en la cumbre del edificio social y mas interesados en mantener ilesas las instituciones que protejen los derechos individuales, de los Venezolanos, expidan energicas revoluciones que anulen las libradas contra la constitucion y las leyes, para que estas sean cumplidas religiosamente, y los ciudadanos disfruten de las garantias positivas que les asegura un gobierno liberal.

Sabe el Poder Ejecutivo de Venezuela que la fe de los tratados, aquella voluntad firme y sincera, aquella consequencia invariable en cumplir las obligaciones que se declaran en un convenio, es santa y sagrada entre las naciones, cuya salud y tranquilidad asegura. "Sabe V. E. que el que viola los tratados viola al mismo tiempo el derecho de gentes, porque menosprecio la fé de las transaciones que declara sagrada la ley de las naciones y la hace vana en en cuanto pende de su poder." De la observancia y de la ejecucion de los tratados, decia un soberano respectable, depende toda la seguridad que los principes y los estados tienen los unos respecto á los otros; y no se podia ya contar con los convenios que se hucieran, si los que se han hecho no se mantuvieran.

En esta confianza y habiendo demostrado que el articulo 7 de la tarifa 14 de diciembre ultimo expedida por la *H. D. P. de Coro* es contrario al convenio existente entre la republica de Venezuela y S. M. el rey de los paises bajos, á la constitucion social de la republica, á los principios racionales de la economia politica, y á la libertad y filantropia del gobierno, nos presentamos á V. E. para que se digne en cumplimiento del articulo 186 de la ley fundamental librar la mas adecuada resolucion que nos iguale en el abono del derecho de patente con los Venezolanos vecinos de la provincia de Coro.

Asi lo pedimos y esperamos de la notoria justificacion del supremo P. E. de Venezuela en esta ciudad á 12 de Febrero de 1836.

Excmo. Señor,
(firmados) D. C. HENRIQUEZ.
M. A. CORREA Jr.
Jb. L. MADURO Jr.
Jos. CURIEL.
Eo. CURIEL Jr.

Los representantes se lisonjean comunicar al publico la adecuada y justa contesta del Supremo Poder Ejecutivo tan pronto que se les ofician.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76 De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.